

EL RETORN DELS DÉUS * PAU LOPEZ

Cert professor, que ahora és artista, deia que *"els historiadors estudiaven la història de l'art, i que els artistes l'utilitzaven"*. Amb aquest lema vull significar aquest projecte que tracta de servir-se'n de la història, i agafar-ne de nou l'alè per generar noves propostes artístiques. En el sentit artístic de l'apropiació, del *remake*, més que de copiar, hi ha la intenció de dur una idea més enllà de lo que ho van fer els seus creadors, hi ha una revisió, un sentit de la deconstrucció i d'aixecar de nou la obra.

'El retorn dels Déus' és una mostra d'arqueologia experimental de reconstruccions d'escultures tarragonines. Restablir la seva pigmentació arbitràriament. Es tracta de restaurar el color de les figures segons un criteri estètic de tints planes i de colors vius. Donar color a les figures amb poques nocions bàsiques de l'època romana, potser amb la mateixa innocència amb que un infant acoloreix un *pinta i coloreia*, doncs per promoure la idea del Color dels Deus, per ara no cal que ens aturem en rigoroses investigacions de policromia a través de rajos X. A l'hora de tractar de temes d'arqueologia clàssica, m'agrada pensar en una arqueologia experimental, menys científica i més sensacionalista, menys vertadera però més interessant estèticament. Pensar que l'arqueologia està per fer-la servir, per treure-li les teranyines, netejar-li la cara i per vestir-la de diumenge per portar-la a passejar per Tarragona.

El rerefons d'aquest projecte rau en un episodi de la Història de l'Art on es va difondre entre els historiadors, sobretot durant el classicisme, la idea de bellesa representada en els cànons de les escultures clàssiques, fetes en marbre, un material noble, blanc i net. Els arqueòlegs moderns han descobert de que realment no eren blanques, ni molt menys. Estaven cobertes, al igual que els temples, de colors orgànics (els de la paleta de l'època), i que no van trigar en desaparèixer amb el pas del temps. L'arribada tardana d'aquest descobriment ha determinat el curs de l'art, doncs durant el manierisme i el classicisme tots els escultors treballaven el marbre i deixaven l'obra acabada sense pintar, com erròniament es pensaven que eren a l'antiguitat grecoromana. Pinteu el David o el Moisès de Miguel Àngel i sintonitzeu 'El retorn dels Déus'!

Amb 'El retorn dels Déu' es vol promoure aquest descobriment de l'arqueologia moderna i difondre'l als Display a través d'escultures del MNAT i de sarcòfags del Pretori i de la Necròpolis.

Als Display, les imatges recobren realisme progressivament, mitjançant transferències de fotografies retocades de les figures reals. El *transfer* és una tècnica de gravat, que consisteix en traspassar la tinta (tòner) d'una fotocòpia sobre una altra superfície, com si fos un adhesiu. Els *transfers* tenen una part molt delicada en el seu procediment; per a que quedi la tinta de la fotocòpia sobre el plafó de Display, s'ha de extreure tota la cel·lulosa del paper, amb molta

delicadesa de no fer malbé la imatge. S'ha de mullar el paper i s'ha de rascar. S'ha de anar extraient la cel·lulosa del paper amb un raspall a poc a poc, com un arqueòleg que retira la terra d'una troballa amb el un pinzell, delicadament, fins al seu descobriment complet. És la màgia de revelar una imatge. Fent paral·lelismes, en un sentit arqueològic, és excavar la imatge.

Pau Lopez, Tarragona, Abril 2013.